

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	
20:23	19:45	18:44	תל אביב
20:27	19:47	18:42	ירושלים
20:23	19:44	18:44	חיפה

שבת שלום ומבורך!
העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

איך זוכים לאושר

גם אם אדם יהיה עשיר גדול הוא יכול להיות מסכן וחסר אושר

להודות להשם

אנחנו, בני העם הנבחר, זכינו לקבל את סוד התזונה הנכונה כבר לפני כמה אלפי שנים. העובדה כי התזונה נכנסת לגופנו ומשפיעה באופן משמעותי מאוד על חיינו, כבר נודעה לנו בפרשת השבוע הנוכחי במצוה לאכול מאכלים כשרים בלבד. התורה מלמדת אותנו שהלחם, השתיה, הבשר והירקות נספגים בתוכנו והופכים לחלק מהאישיות שלנו, ולכן מציינת לנו את התפריט - מהו המזון החיובי לחיים, ומהו המזון שהשפעתו הפוכה...

פעמים, אדם יכול להיות מוכשר מאוד, אך בשיעור היומי הוא מתקשה להבין ולקלוט, והדבר מעורר תמיהה רבתי בלבנו. יתכן גם אדם בעל כלים ויכולות מוכחים, אך כשהוא מגיע לעולם הרוחני הוא חש מרוחק משהו, ללא כל סיבה הגיונית מובנת... אך חז"ל גילו כי הסיבה לכך היא האוכל הנכנס לגופו. המאכלים הכשרים מועילים ומשפרים את הצלחתו והתפתחותו הרוחנית, ואילו המאכלים האסורים מטמטמים את הלב, סותמים את היכולת להבין ולהשכיל.

וכמו בכל תזונה, אצל ילדינו המצויים בעיצומן של שנות ההתפתחות השכלית והאישית - ההקפדה הזו תופסת משנה תוקף ועוצמה. הרי הדבר בו נחפוץ יותר מכל, הוא הצלחת ילדינו. זהו החלום הנשאף של כל הורה, הרצון הכמוס בלבם של כל אב ואם, ולפיכך ישקיעו בו אינסוף מאמץ, לילות כימים של התמסרות לגדל ולחנך, השקעת משאבים לא מועטה, ועוד ועוד...

כשאנו יודעים כי לכשרות האוכל שילדינו מכניסים לפיהם השפעה כה גדולה על הצלחתם העכשווית והעתיידית - כמה כדאי להשקיע להכיר ולדעת היכן עלולות לצוץ בעיות הכשרות, אלה מהפירות טעונים בדיקה וכיצד נבדוק אותם, ובכלל - לעמוד על המשמר לוודא שהם לא מכניסים לפיהם כל ממתק או חטיף שאינו בכשרות מהודרת, כי איננו יכולים לקחת סיכונים במזון הקובע עד כמה ילמדו ויבינו, יצליחו ויתפתחו לתפארה...

היה אדם מרגיש ידידות ערבות מתיקות נעימות של ענף אחד מענפי האור העליון, היה בז בעיניו להיות מלך מלכים. וידועים דברי האור החיים הקדוש, שאילו היו אנשים טועמים טעמה של תורה היו משתגעים אחריה, לא היה שוה בעיניהם שום תענוג מעינוגי העולם, שכל התענוגים נמצאים בתורה.

וכן כותב הרמח"ל במסילת ישרים: יסוד החסידות כו' והנה מה שהורונו חז"ל הוא שהאדם לא נברא אל להתענג על ה' ולהנות מזיו שכירתו. שזהו התענוג האמיתי והעידון הגדול מכל העידונים שיכולים להמצא!!

הגוי העשיר ביותר, כל העושר שלו הוא גשמי, האושר שלי הוא רוחני, ואין השוואה בין העונג שלו לעונג שלי. וכבר אמרתי, גם אני מיליארדר, כשהמילארדרים ישתמשו בכסף שלהם גם אני אשתמש בשלי...

דוד המלך, לפי דעתכם, עשיר היה או עני היה? מלך היה! על כל יהודה וישראל. דוד המלך אומר "לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי" התורה היא האוכל של הנשמה, רוחניות, שבת תפילין, ולולי תורה אומר דוד המלך שהוא ממש כמו עני!

לכן גם העשירים לא מוצאים את עצמם, הם לא רגועים!! כי נשמת ישראל צמאה לרוחניות. הוא חושב שעוד מיליון ישמח אותו, עוד עיסקה, עוד כסף. רודפים אחר ההבל ויהבלו. כי האדם זה לא הגוף "על בשר אדם לא יסך" הבשר הוא רק לבוש לאדם (זה"ק) ואתה מאכיל את הגוף?

אמרתי משל על זה, ילד בגיל 3 לא יודע לדבר, הוא בוכה וצורח, הוא רעב אבל אינו יודע לבטא את עצמו, אתה נותן לו משחקים וסיפורים וטילים והוא נעשה רעב יותר ומתוסכל יותר, ואינו יודע להגיד לך שהוא פשוט רעב.

כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם. אדם לא חי רק מלחם, זה טוב לגוף, "כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם" הנשמה צריכה משהו אחר. "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף" כסף זה לגוף, אבל הנשמה רוצה תורה.

כשאדם הוא ירא שמים ומרגיש קרבה לבורא העולם, איזה תענוג עצום ורוחני הוא, לעומת מי שמחובר לגוף הוא מלא מרירות, כמו שאומרים לי אנשים עשירים "יש לי הכל ואין לי כלום" הם בדיכאון. כי רק התור יכולה למלא את האדם באושר אמיתי. שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

ל בעל הקצות החושן' הגיע תלמיד, שרצה לחזור לביתו, התחנן ואמר צריך אני ליסוע הביתה רוצה אני דברי חיזוק שלא יהיו לי נפילות. אמר לו הרב, שמע היטב: כתוב בפסוק (סוף קהלת) "שמח בחור בילדותך ויטיבך לבן בימי בחורותיך והלך בדרכי לבן ובמראה עיניך, - ודע כי על כל אלה יביאך האלקים במשפט". מה הפשט בפסוק? אפשר לעשות מה שרוצים?! סוף סוף משהו מתיר לנו... "ודע" כי על כל אלה יביאך האלקים במשפט, שכן לעצמך בדרך היטב את הדברים האלה, כי כל מה שקורה איתך, כל מה שאני אעשה, על הכל אני אתן דין וחשבון. אם אתה הולך במבט כזה, לא יהיו לך נפילות. דע שעל כל צעד ושעל מחשבתים ומשלמים.

אתה נכנס ל"סופר" ממלא עגלות, אבל ביציאה משלמים. גם אתה, בעולם עשה מה ש"בא לך", אבל דע כי על כל אלה יביאך האלקים במשפט. "ודע" החדר לך היטב, כי על כל אלה יביאך האלקים במשפט, על כל מבט, כל יצר הרע כל בילוי שלא כדון, על כל הסתכלות. כאן עושים ושם משלמים. אימונה א'מת ואיבה יש בליבי לכל יהודי ויהודי. אי אפשר להחזיר בתשובה בלא אהבת ישראל, ליבי בוער על עם ישראל הנופל בחרב החטא. אני מקדיש את ימי וילותי מזה כחמישים שנה להצלת עם ישראל משבי היצר והערב רב. ומלב כואב פונה אני אליכם, שובו והשיבו, כל יהודי שיחזור בגללך בתשובה.

אדם ירא שמים נזהר גם משגגות, אין דבר נורא כמו לפגום בנשמה, וגם שוגג פוגם את נשמתו, מי שפוגם בנשמתו מטמטם את הלב, כמו שדורשים חכמינו בפרשת השבוע אל תקרי ונטמתם במ אלא "ונטמתם במ". אדם ירא שמים בורח גם מעבירה בשוגג.

וכמו שכתוב "בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך לא יחסר". שלמה המלך החכם מכל אדם, מה בא לומר לנו? לשמור על הבגדים? אומר הראשית חכמה על פי הזה"ק, יש "חלוקא דרבנן" שזה המצוות שהם לבושי הנשמה הקדושה, צריך אדם להזהר שיהיו בגדיו צחים ונקיים, הם מעשיו הטובים שהם הלבוש לנשמה. ואם לאו, אם אין המעשים שלו טובים, יהיו לו בגדים מלוכלכים לנצח נצחים! "שמן על ראשך לא יחסר", שאדם ילך בזהירות וביראת שמים, כביכול כך שמן על ראשו שמא יטוף ויטנף את חליפתו הלבנה והיפה, את נשמתו הטהורה "אשר מי יודע אור מחצב הנשמות כמה הוא נפלא ועצום".

וכבר אמרנו שגם בעולם הזה, אפשר לזכות לתענוג נפלא, תענוג רוחני. וכמו שכותב האור החיים הק', שאילו

ההקדשה השבועית

השם עם אותם להקדיש
אלפי עלום לאור הפרשה
להצלתכם או לע"י קידושים
התקשרו עכשיו 08-61-50-208

לירושלם: ירדן חיה בת הדס יוסי בן גלן צורי בן רחל דיזיה בת חוה

לישיבה: נתימן בן חסיה אלדד בן חוה ספיר בת עליזה ליצן בת עליזה

לחברות: אסף בן חיה רועי בן דינה אלעד בן ענה אלדד בן ירדנה

לילולי נשמות: שלמה בן ג'ון ל'ון סיגלית בת חנה חן בן חיה שמעון בן ילרדה יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

בשורה מפי ילד בן 5

לי אח חמוד, בכיתי כי התחננתי שכבר יהיה לנו תינוקי! – צפצף הילד בקול מתקתק, וסיכם: 'נראה לי שכדאי שנקנה כבר מיטת תינוק, שיהיה לנו לתינוקי החדש!'

ההורים הופתעו. הם לא העלו על דעתם שהסיפור שסופר בליל שבת כבר קנה שביטה כה חזק בלב הילד, עד שהוא ביצע אותו הלכה למעשה. הם התרגשו לגלות את כוחות נפשו של בנם שדחק את העלבון הצורב הצידה ומינף את רגע ההיעלבות לשעת תפילה נרגשת, ובלבים פנימה ייחלו כי תפילתו תישמע ותתקבל במרומים...

וכך בדיוק קרה: פחות מעשרה חודשים מאותו יום, שש מיושלה בהתבשרו על התינוק החדש שהצטרף למשפחה. 'אמרתי לכם, ידעתי!' – שאג הקטן בקול מאושר, לוקח קרדיט על השמחה המשפחתית המשותפת 'בגלל שהתפללתי אז, כשהעליבו אותי!' – שב ואמר, 'ידעתי שבסוף יהיה לנו תינוקי חדש בזכותי!'

כשנימול התינוק הקטן, העניקו לו ההורים את שמו של מורי ורבי כ"ק האדמו"ר מנדבורנה זי"ע. אמנם תינוק זה לא נולד בהבטחתו או בתפילה על ציונו הקדוש, אבל הוא בהחלט תוצאה של סיפורו של הרבי לפני עשרות בשנים. הן לקחו של הסיפור הוא שהוביל לישועת ה' ולתינוק ששימח את כל בני המשפחה, ומהווה עדות חיה וקיימת, נושמת ומהלכת, מצחקקת ומאושרת, לכוחם של קבלת הבזיונות באהבה וניצול זמנה לתפילה!

את הסיפור קיבלתי מבני המשפחה המוכרים לי באופן אישי, והמסר שבו מאיר ובוהק: יהודי יקר, אם הגיעה לך עת בזיונות, אם נתקלת ברגע בו מביישים אותך, צא ולמד מאותו ילד צעיר, שניצל את השעה כשעת כושר שמיימת, והביא לו ולמשפחתו ישועה כה נפלאה. זכור כי הרגע בו מקבלים בזיונות באהבה, הרגע בו שותקים לנוכח עלבונות מוטחים, וממנפים אותו לתפילה נרגשת – זהו רגע שעשוי להיות מכונן ולהביא בכנפיו ישועות נכספות!

דווקא שם דווקא אז ולהיקלע אל שדה הקטל המילולי הזה – יש לכך סיבה טובה, כנראה זה נועד כדי לפתוח לי שערים! – הסביר הרבי, וסיפר כי ניצל את הרגעים הללו לתפילה...

ככל הסיפור הזה סיפר האב לילדיו המאזינים מרותקים, וקינח במסר מעשי: 'לפעמים, ילדים, בחורים, צעירים או מבוגרים – מבזים את זולתם על לא עוול בכפם. אפשר לברוח, אפשר להשיב מלחמה, אפשר לענות תשובה הולמת ובוטה... אבל הרבה יותר כדאי לשתוק, לקבל את הבזיון באהבה ולנצל את הזמן לתפילה, כי זו עת רצון מופלאה!' – סיכם את הסיפור...

ואם חשבו ההורים כי בכך הוא תם, כמה הופתעו ביום ראשון בצהריים, כשבנם בן החמש שב הביתה מהחידה, ופניו קורנות מאושר. 'בשורה משמחת!' – הכריז הילד בקול עליו, 'הולך להיולד לנו תינוק חדש! עוד מעט יהיה לנו בייבי חדש!'

כל בני המשפחה אצו רצו, לשמוע מיהו הקול המבשר ואומר על בן העתיד להצטרף למשפחה, ומנין לו ה'מידע המודיעיני' המשמח? ראשונה, אצה רצה האם, הן רק היא ובעלה יודעים כמה הם מבקשים מייחלים לזכות לבן נוסף אשר מזה כמה שנים לא זכו במתנה שכזו, והנה בנם בן החמש הגיע לבשר כי הרגע הגדול מתקרב ובא...

"הוא מוסיף לצעוק ולהשמין, לבזות ולהקניט, וכל אותה העת הבחור ניצב למולו..."

'מיושלה!' – שאלו אותו כלום כשגבותיהם מורמות בהפתעה, 'מאיפה אתה יודע? מי סיפר לך? האם מלאך גילה את אוזןך על שמחה משפחתית מתקרבת?' – חיך הילד חיוך צופן סוד, והשיב: 'היום בהפסקה, החליטו כמה ילדים לצחוק עליי. הם קראו לי, והתחילו לצחוק על איך שאני נראה, על הבגדים שלי, על התיק שלי, על הפאות שלי... פשוט החליטו להעליב אותי חזק!' – הסביר הילד בטון מתוק, וחיוכו הקונדסי הועב לפתע בלחלוחית שצצה בקצה העין...

'ואז' – הוסיף הילד וסיפר – 'נזכרתי בסיפור שאבא סיפר בליל שבת, על הרבי מנדבורנה שהעליבו אותו, והוא ניצל את הזמן הזה להתפלל. אז הורדתי את הראש ובכיתי, אבל בכלל לא בכיתי בגלל שהעליבו אותי... בכיתי כי התפללתי שייולד לנו עוד תינוק קטן, בכיתי כי ביקשתי מהשם שישלח

היה זה לפני כחמש שנים, בבית משפחה נורמטיבית ורגילה מאזור המרכז. בעת סעודת ליל שבת, כשהיסבו בני המשפחה לסעודה ודיברו דברי תורה וסיפורי צדיקים, סיפר להם האב את המעשה הבא, ולא שיער לאן יגיעו הדברים...

וזה דבר המעשה: בעת שמורי ורבי כ"ק האדמו"ר מנדבורנה זצ"ל היה עלם צעיר, הוא יצא כדרכו מדי יום אל בית המדרש הקבוע בו היה עוסק בתורה. משום מה – באותו היום, מסיבה לא ברורה, סטה מהדרך הרגילה והלך בדרך שונה במקצת. תוך כדי הילוכו עבר דרך רחוב שבדרך כלל לא עבר בו, והנה, באמצע הרחוב, ממש במרכזו, ניצב לו אדם בגיל העמידה, ומתחיל לצעוק על הבחור הצעיר ועדין הנפש העובר ברחוב לתומו...

הרבי – שהיה אז בחור צעיר כאמור, נבהל מאוד. הוא כלל לא הכיר את הרחוב הזה, ובוודאי שלא את אותו אדם זר שעומד וצועק עליו. אבל לא היה לו הרבה פנאי לחשוב, שכן הלה – שכנראה היה מעורער בנפשו – החל לצעוק צעקות רמות, צרחות של ממש. הוא מקנטר ומבזה, משמיץ אותו ולועג לו, והבחור הצעיר מסמיך ומחוויר חליפות ולא יודע את נפשו...

ברגע הראשון, כך העיד הרבי אחר כך, הררה שעליו פשוט להתחיל לרוץ, לברוח מהמקום וכמה שיותר מהר. אך ברגע הבא התיישב בדעתו, והרהר: 'רגע, הרי יש דברים בגו! למה שיניתי היום ממסלול הליכתי הקבוע?! הרי ברור שיש סיבה לכך, כנראה – כדי שאקלע למלתעות לשונו של האיש שעומד כאן וצווח ומבזה. אם כן, למה לי למהר?' – חשב, ונותר על עומדו...

והלה, בראותו כי הרבי מתחזק לנוכח העלבונות המוטחים בו, רק הגביר ווליוו... הוא מוסיף לצעוק ולהשמין, לבזות ולהקניט, להעליב ולבייש, וכל אותה העת הבחור ניצב למולו בעיניים מושפלות ופנים סמוקות, מקבל את הבזיונות באהבה. וקולו של האיש הולך וחזק מאוד, כל מילה שלו כשפוד מלווה בלבו של הרבי, שמוסיף לעמוד נכחו ולקבל את הבזיון באהבה...

לימים, כשסיפר הרבי את הסיפור, תיאר את הבזיון הקשה שהיה מנת חלקו, וכיצד הבין – כבר בצעירותו – כי רגע של מתנה לפניו, רגע ששערי שמים נפתחים. 'אם בורא עולם זימן לי לעבור

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב אשר קובלסקי כנסו לאתר 'ישיבת אור דוד'

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגורכם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

**חייגו עכשיו:
03-570-12-12**

*ההפצה הינה במחיר סמלי

הלכות אמירה לגוי בשבת

א. מי ששכח בערב שבת להדליק את האש, או ששכח להכניס את תקע חוט החשמל של הפלטה או של התנור בשקע החשמל ונזכר בשבת, אף על פי שיכול לרמוז לנכרי דרך סיפור דברים באופן שיבין וידליק את האש ויכניס את תקע החשמל לשקע, מכל מקום אין דרך זו מועילה, הואיל ואסור להנות מהתבשילים שהתחממו כיון שעושה לצורך ישראל, ואפילו אם יזמין את הנכרי לאכול עמו מהתבשיל אין זה מועיל, שבדאי עיקר מעשה הנכרי נעשה לצורך ישראל, ומכל מקום במקום שיש גוי מיוחד לשבת, שסיכמו אתו שיקבל סכום כסף מסויים על כל פעולה שעושה לצורך ישראל בשבת, אפשר להקל בזה לספרדים להנות מן התבשילים שהתחממו, כיון שהגוי על דעת עצמו הוא עושה.

ב. מי ששכח להדליק את מנורת החשמל מערב שבת בביתו, אם יש לו אור אחר בבית שיכול להשתמש לאורו אפילו על ידי הדחק, מותר לו לקרוא לנכרי ולרמוז לו שידליק את מנורת החשמל, ובלבד שירמוז לו דרך סיפור, כגון שיאמר "הבית שלי חשוך", והנכרי יבין וידליק את החשמל, ואז מותר להשתמש באור שהדליק הנכרי כל תשמיש שהיה אפשר להשתמש גם בלא האור, ואם אין שום אור בבית, או שרוצה להשתמש באור מנורת החשמל גם תשמיש שלא היה יכול להשתמש בלעדיו, יקרא לנכרי בביתו ויצווה להביא לו חפץ מהחדר החשוך (שרוצה להדליק בו המנורה), והנכרי ידליק את מנורת החשמל לצורכו כדי למצוא את החפץ, ומותר להשתמש לאור המנורה שהדליק.

ג. מותר לומר לנכרי בשבת לעשות בשבת דבר שאסור רק מדרבנן לצורך מי שחולה קצת, או לצורך אדם שצריך מאד את הדבר (הפסד מרובה), או לצורך מצוה. שמכיון שהאיסור אינו אלא מדרבנן ואיסור אמירה לגוי אף היא מדרבנן, הרי הוא שבות דשבות, ובמקרים הנ"ל לא גזרו חכמים לאסור.

אמירה לצורך מצוה

ד. אסור לומר לנכרי בשבת לעשות בשבת דבר שאיסורו מן התורה אפילו שזה לצורך מצוה. ולכן אסור לומר לגוי להדליק נר כדי ללמוד ולהתפלל ומכל מקום במקום מצוה של רבים יש לסמוך על הסוברים להתיר שבות במקום מצוה (כלומר להתיר שבות של אמירה במלאכה מהתורה שזה רק שבות אחת, שאמירה לגוי שבות, ולא דוקא שבות דשבות), ולכן אם נפסק החשמל בבית הכנסת בליל שבת או בליל יום הכיפורים באמצע קריאת שמע ותפלה, מותר לומר לגוי להדליק לצורך הרבים שקוראים קריאת שמע ומתפללים מתוך הסידור. ומכל מקום אם אפשר טוב לעשות כן על ידי אמירה לגוי שיאמר לגוי חבריו, כיון שיש אומרים שאופן כזה נחשב שבות דשבות.

ה. יש להקל ולהעביר חפצים בשבת על ידי גוי מרשות היחיד לרשות היחיד דרך רשות הרבים במקום מצוה, כיון שזה שבות דשבות במקום מצוה, וכן יש להקל במקום מצות הכנסת אורחים, או מפני דרכי שלום וכל כיוצא בזה.

אמירה בבין השמשות

ו. מותר בבין השמשות (הזמן שבין שקיעת החמה לצאת הכוכבים) לומר לנכרי לעשות מלאכה האסורה מן התורה, אם יש בזה צורך מצוה כגון לומר לו להדליק את הנר, או במקום טירדה וחיפוז. ואפילו אם כבר קיבל עליו עם הציבור את קדושת השבת בעניית ברכו או באמירת "בואי כלה" - מותר. וההיתר הוא גם בבין השמשות במוצאי שבת, שגם אז לא גזרו על השבות.

אמירה לצורך חולה

ז. מותר לומר לנכרי בשבת לעשות דבר שבעשייתו יש איסור תורה, אם הדבר הוא לצורך רפואתו של חולה שנפל למשכב אפילו אין בו סכנה. ולכן מותר לומר לנכרי בשבת להדליק נר בשביל החולה אפילו שאין בו סכנה כדי לראות את צרכיו.

הערכה עצמית לכול!

כפי שהזכרנו כבר כמה פעמים, החכם שעיניו בראשו מבין שבכייה על דברים שאין ביכולתו לשנותם, היא בזבוז זמן ואנרגיה, ורק מביאה שיברון לב. לכן, במקום להוריד כנחל דמעה על מה שאין לו, הוא מנצל את מה שיש לו, את האוצרות הרבים שבהם חנן אותו ה' ברוב רחמי וחסדיו. הבה נחפש גם אנו את היכולות והכישרונות שניתנו לנו, ונשקיע כוחות ללמוד איך לפתחם ולנצלם לטובה ולברכה, ואיך ליהנות מן ה'יש'.

בעזרת מעט מחשבה יצירתית והתבוננות, נגלה שיש דברים רבים שבהם אנו יכולים להשקיע ולהגיע להישגים, ויש דרך שבה נוכל לחיות את חיינו כשאנו מלאי סיפוק ושמחת חיים ומרגישים מצוין עם עצמנו.

למשל, גם מי שאינו חכם ואינו מלומד יתר על המידה, יכול להשקיע בשיפור הקשר עם בני ביתו ועם סובביו. לא משנה עד כמה ירוד מעמדו, תמיד הוא יכול לפתח ולשפר את הליכותיו, ללמוד להאיר פנים לכל אדם ולהיות אדיב יותר כלפי הזולת. כתוצאה מכך תהיה רוח הבריות נוחה הימנו, והוא ימצא חן וחסד בעיני כל רואיו.

אם רק נצליח להתעלות ולצאת מבור שאון ומטיט היוון ונפסיק להתעסק כל הזמן במחשבות מדכאות על מה שאין לנו; אם רק נעצור את החשבונות וההשוואות הבלתי פוסקות בינינו לבין האחרים; נידהם לגלות שבחוץ השמש זורחת במלוא תוקפה והדרה, ועולם ומלואו משתרע שם ומזמין אותנו לכבוש ולהפריח אותו.

בפני כולנו, בלי שום הבדל ובלי קשר למעלות שיש לנו או שאין לנו, פתוחים תחומים רבים שבהם אנו יכולים להתפתח ולהתקדם באין מפריע. תמיד נוכל למצוא נושאים לא מוכרים ותחומי התעניינות חדשים שאנו יכולים ללמוד ולחקור ולהרחיב בהם את הידע. נוכל לגלות כישרונות ומימנויות שאפשר לפתח ולטפח. מבהיל להיווכח עד כמה המרחבים פתוחים בפנינו ואין מי שמונע מאתנו לנוע קדימה בדהרה, מלבד העקשנות שלנו להתמקד בנקודה אחת מסוימת ולהישאר תקועים במקומות שבהם אין לנו מעבר והדרך אינה פתוחה בפנינו.

מדהים עד כאב לראות שוב ושוב אנשים שמתעקשים לעשות דברים שאינם מתאימים להם, בדרך שאינה מתאימה להם, ולבסוף מלא צער על שאינם מצליחים.

לאחרונה פגשתי זוג צעיר שנקלע לבעיות קשות רק משום שהאישה לא הייתה מוכנה לוותר ולהתפשר, והיא דרשה בכל תוקף שבעלה ינהג כפי שהיא חושבת שנוכח לנהוג. לא היה מדובר בדברים משמעותיים, אלא בזוטות, אבל היה לה 'הסבר' מלומד לגישתה הנוקשה: "תמיד חלמתי שבעלי יהיה כזה וכזה, ואני לא מוכנה להשלים עם העובדה שהוא אינו כמו שחלמתי!"

אמרתי לה שסיפורה מזכיר לי את האדם שרצה להעביר שולחן יפהפה דרך פתח הבית, אבל התעקש להעביר אותו כפי שהוא, במצב מאוזן, בלי להרימו ולסובב אותו על צדו, בטענה שכך זה נוח יותר. מאחר שהשולחן היה רחב מהפתח, התקיל אותו האיש שוב ושוב במשקוף, ובכל פעם קיבל השולחן מכה במקום אחר, עד שכל הציפוי נשרט ושופשף כהוגן, ואף שפתו של השולחן נשברה בכמה מקומות.

המשל קיצוני, אבל הנמשל, לצערנו אינו נדיר כל כך. מפחיד לחשוב כמה פעמים אנו מסתבכים בגלל הקושי שלנו להשלים עם המציאות ולשנות את גישתנו. אנחנו הולכים 'עם הראש בקיר', נלחמים עם הקרובים אלינו ומתוסכלים כשאיינו מצליחים לשנותם, ולא קולטים שאנו אשמים על שאיינו מוכנים להרפות מחלומותינו ולהשלים עם מה שיש, לעזוב את הדרך שחסומה בפנינו ולפנות לזו שפתוחה לרווחה.

מניסיון, הרעיון הזה עשוי לשנות את חייכם ולהשפיע לדורות.

רגע חושבים

הרב יוחאי אוהיון

שיטה בדוקה ו(לא)מנוסה

'אנא ממך אמור לי'. אינך מבין 'הלך' 'הלך לבית עולמו, נדא מת, מסכן היה רק בן 40, סבתא שלי ע"ה היתה אומרת שאת הטובים הוא לוקח אליו' סיים נהג המונית, שמח על ההזדמנות להוכיח את 'פקחותו' הרבה.

דמעות הציפו את עיניו של פנחס, וטורח הדרך היחל נותן בו את אותותיו. 'הלו' 'הלו' צעק הנהג, מה קורה איתך, אומרים אתם היהודים חכמים, תחשוב בהגיון, אם הוא מת אז כנראה לא היה לו שום שיטה והכל אחיזת עיניים אחת גדולה' אה? תמיד ידעתי שאני גאון, החמיא לעצמו.

אינך מבין אמר פיני, יתכן שהיתה בידו שיטה אך הוא לא יישם אותה למעשה.

יסוד לבית: התורה לימדה אותנו שיטה איך לבנות את הבית שתשרה בו שמחה, אך משום מה משפטים כמו 'אצלי בבית זה אחרת', נשמעים לרוב, נזכור ונדע כי התורה וחכמינו ז"ל אמרו את דבריהם לנצח, והשיטה היא מופלאה וברת ביצוע רק צריך ליישם.

כרזה קטנה בעיתון "פרסום נאמן" צדה את עינו של פיני גוטמאכר, "המאכר של קרית ספר" כך כינוהו חבריו. וכך היה תוכן המודעה 'פותחה שיטה בדוקה (ולא מנוסה) יחידה במינה, המבטיחה אורך חיים מופלג לעושיה, במחיר זעיר ומאמץ פעוט תוכל גם אתה לזכות לברכת "מספר ימין אמלא" "למען יאריכון ימין" ולברכת "וראה בנים לבניך" וללמוד תורה בנחת עם הנין של הנין של נינך!'

לפיני לקח מספר שניות בכדי לעכל את הדברים האמורים, לאחר מכן פצח בניגון "וראה בנים" ויצא בריקוד סוחר ברחובות קרית ספר. למחרת כבר היה מיודענו על מטוס לפלורידה, משם המשיך בהפלגה לפנמה, ולאחר מיכן אל... האיים הקריביים, שם שכן לו אותו רופא ממציא השיטה המופלאה.

אחר הנסיעה המתישה, לא הניח פיני שנת לעיניו ולעפעפיו תנומה, חיש מהר שם פעמיו אל המטרה שלשמה הגיע עד הנה. 'טקסי' 'טקסי' קרא למונית שחלפה לידו. הנהג עצר ושאל: להיכן אתה צריך? לרופא המופלא, השיב. אי אי אי ספק האיש במכונית את ידיו באנחה, והוסיף: הפסדת את המועד הוא 'הלך, לפני שעה'. להיכן? שאל פיני, אני אגיע אליו לכל מקום בעולם

הרב יוחאי אוהיון מרצה באתר ישיבת אור דוד להרצאות נוספות כנסו לאתרנו

מרן הרשל"צ הרב **יצחק יוסף** שליט"א
בכל מוצאי שבת
בשעה 21:30

הרה"ג **ליאור גלזר**
שליט"א
בכל יום חמישי
בשעה 22:15

הרה"ג **ראובן אלבו**
שליט"א
בכל יום חמישי
בשעה 21:00

הרה"ג **דניאל זר**
שליט"א
בכל יום רביעי
בשעה 22:00

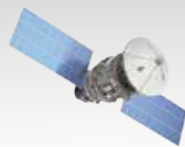

הרה"ג **אייל עמרמי**
שליט"א
בכל יום שני
בשעה 19:30

הרה"ג המקובל **בניהו שמואלי**
שליט"א
בכל יום ראשון
בשעה 21:00

ניתן לצפות בדרשתו השבועית של הרה"ג **דניאל זר** שליט"א באתרנו Rabenu.com

"המשכילים יזהרו נזהר הרקיע ומצדיקי הרבים נכונבים לעולם ועד"

(דניאל פרק י"ב פסוק ה')

ערוץ הלוויין דר וסוחרת . לוויין יוטלסאט 7A . תדר 12529 . S.R . 01480 . H